

מסורת הש"ס

(א) לקמן טז, ב) (לעיל יב:
וש"ג, ג) (לקמן טו:
מחזות קד: ב"ב קס"ט:
ד) ב"ק ח: מחזות לב:
(פ"ט, ט) (עין פרוק ערך
הסמל).

מוסף רשמי

[illegible]

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

ותשיח חרא הוא דחד טעמא הוא. טעם אחד חזקין לרבי אלעזר לומר אם שתיין דמשום דקאמר מחלוקת דממתינן בשאין חייב מודה החוקק לומר שאינו גובה אפילו מבני חורין וכיון דהולרץ נאמריט אכל כשחייב מודה דבני הכל יחזיר החוקק לומר לא חיישין

חדא הוא דחד מתקם
 רבי אלעזר מחלוקת
 מתרין הכי תיובתא
 רבי אלעזר דהא מוס
 מודה וחדא ^אדאמר
 הקנאה בשוק יחזיר
 לפרעון תיובתא דקתנ
 מודים לא יחזיר לא
 חיישין לפרעון וכל
 לוח דחיישין לפרעון
 דרבנן ^בסברי ^גאחריות
 רבא בר אימי לרב א
 שמואל הכי והאמר
 ושעבוד צריך לימלך
 לא אמר הא לא קש
 דלא ידוב אינש וזוי ב
 דעבד אינש דובין א
 דאבוה בר אימי זבין
 בעל חוב טרפא מינ
 שמואל אמר ליה כר
 ליה לא אמר ליה א
 והא בר הוא דאמר א
 א"ל הני מילי דשעב
 מקו וממכר לא דעב
 ליומיה ^דאמר אבי רא
 באחריות ובא בעל
 ליה מיניה ^הדינא הוא
 דינא בדריה ולא מיצ
 את דא"ל דמפקת מינ
 דאמי ^ואפי' שלא באר
 לי דלדיה לשמעה דה
 יראובן שמכר שדה
 ויצאו עליה עסיקין

רד"ק ארעא ליומא. לסקס יום אחד שמה לא יעטרופה ממנו ואם יעטרופה שמה לזמן מרובה ואוכל בחור כך פיטור הרבה: ויל לנלמא. ויל כלן עזר דין שחמלת על הכל: בנאכריוס. אם יעטרופה ממנו ילם לזן: לאשטעווי דינא כדדים. דבע"ה וולקלמן עטל שמעון ככל טענה סיכל לעשון ולומר פרעמין כך ויל וכן יש לך עילן תביעה ואמי מעכב חוב זה תחמיו: ולא מלי. בע"ה למימר ליה לאו בעל דברים ידי את דבר זה קרקע שמעון אי טוטל אם יש לך תביעה עלי העמדי דין: דפסקס מיניע עלי דבר. מה שמה מליא שמעון יחזור עלי: עסיקין. עוררין כמו העשקין עמו (בראשית טו): יבול

ויגבול עליו שבושה שלא פרע אבל לשמעון לא יסבב אלא שבושה
 ונפיק דאורייתא אלתאם שי חומר בשבושה דאורייתא יזכר משמע
 שבוש מעשה מינה כגון פסוק ובעד דברים ועוד שמהם
 הבדול ושמן וכו' יבול [ונ"ע חת"ם סמוכות 35: ד"ה דמא הוא יבול].
 ובאחריות וכן מוכח פ' שבושת העדות (שבושת דף לא. וסא) ואשר לא טוב
 ע"ד שלא החזיק בה כו'. ממהה ה"ח מיידי א"י וגם לא נתן מעות
 יכול לחזור בו והא קרעו נקטת משום אם לא נעמד באחר
 יכול לחזור בו אחרי שכל לחזור בו כיון שנתן מעות והחזיק במשפס
 דמקטן במתא (כ"ב ד' מב.) דנעל גדר ופסק ועוד מאי שגא הכא ש
 חזקה ולא בעי מאיתא ה"ח דמא ופירש ריב"א דמיידי כגון שקנה
 חזקה דמפרש בזה ה"ח שחזר שאל ה"ל לחרבה ולרבעה ולא
 יכול לחזור בו אבל באחריות יכול לחזור שאל שלל נתן מעות ויש עו
 חזקה אינה חזקה בנזירה אלא להרשות אם היא מיוצאת על לבו ולא
 אליה שקול ארעא בנזיר אפילו איש יזמי לפי המפרשים דלפניו
 ויב"ד (ד' וסא ד"ה א"י) לא לתפוס להנהו זוזי וי"ל דהכא מני א"י

שנגח ביון דאייקער שוה מעומיו שפיר:

יד.

ממא טעמייזו דרבנן. מימא אי שמואל דיע ברישא דקסמי אחד זה ואחד זה גזיה מנכסין משועבדים אי"כ היה לו לפרש המשנה כוונתה ולא הוה איתמוז ואי לא דיע ברישא מנייה לדרבנן אין זו אחריות גבי מעשעבד י"ל דלא דיע הכריתות וי"א איז איז איתמוז איתמוז

הוא דמיושו דקאמר
אזין חייב מודה הוא
שמואל כתרתי חדא
מתניתין בשאין חייב
שמואל מצא שטר
עלים ואלא חיישינן
הכא אע"פ ששניהם
זוהו ולא לזה אלמא
בן הכא דלא מודה
אמר שמואל מ"ט
שעות סופר הוא א"ל
י בר אבין ומי אמר
שמואל שבה שפר
ימא מאן דאמר הא
כאן בשטר הלואה
י כאן במקח וממכר
קא ליומיה כי הוה
ליתא מאחתיה אתא
אתא לקמיה דבר
ה לך אחריות אמר
בן זיל לשלמא א"ל
יות טעות סופר הוא
הלואה אבל בשטרי
אינש דובין ארעא
שמכר שדה לשמעון
ב דראובן וקא טריין
ראובן ומשתעי
לאו בעל דברים ידי
עלי ידי הדר איכא
ות נמי דא"ל לא ניהא
ומת עלי אמר אבי
ומעון שלא באחריות
ד שלא החזיק בה
יכול

הדר על ראובן בדמוכה ספק דמכות (דף ק) גבי אלעזר וטוביה
הקנינים עברנה הו וקא ממיק פסולות (דף לנה) ומהנה
דאי לית ליה לנה איל בתר ערבה ומהאי טעמא נמי א"ל דנ"מ
אסא ר' שמשון עדים קנינים לו ומוקדים לראובן דרי נמי
טוען ראובן פסולים שעל פי עדותם ישאר הקרקע ביד שמעון
הסאול קרובם וכל שכן נסקה שלל בלתי חסידים הם פסולים אלא
לראובן לו הקרקע לגמרי וי"ל דנ"מ אס אחר שמעון אין לו עדים
אין לו ראיה ואח"כ מנא עדים לו ראיה הסאול אינו יכול לביטל
דאין הלכה כרשב"א בראיה אחרונה (עטרת דף קלז). לראובן
א"י א"י כגון שמשון חייב בזהב דלוריהם (עטרת דף קלז) והסאול

ובפרק הכותב (מסופר דף פח). אמר אי פקח הוא מיימי ליה לירי
דכבנן גזרות דלוקות ויגדוהו נפחותה דמפרשם ללכאבה דבאויס
נגד גזרות לפי שידע שפרעו ואי יכול לרזון ללכאבה עמו ללכ"ד
עליה עסיקין. פי' עוררין ולא אפסין דמחמליין בן מרזב בנחמיות
שמה וגו' זה הלוקח שדה שיש עליה עסיקין ואי אפסין מצא עליו ברה:
קט דיכול לחזור בו דלפילו מי שפרע ליכא ואי נתן המעות אצלו
אטו בכספא ועוד שמהלוקח בה אינו יכול לחזור בו אצל בנחמיות
ועוד חוקה דדייש אמרי' אלא ששכחן כסות מקום ולמה היינו חוקה
אלא מאימתי רמי חוקה ויפר מבשום מקום דכבנה מקומות חזיר
אין גמור כגון בחליפין ולא נתן מעות וקאמר עד שלא החזיק בה
כדי עמיה יכל לחזור בו שמהלוקח בה שאלו לארסה לרבהא אינו
כדי הואיל וסופו לשלם מעותיו עתה שהם בידו יעכסם ואי' דדייש
שמהלוקח בה אצלו אינו יכול לחזור בו כיון שלא נתן מעות לימא
ליה וחי' מלי' לסקל ליה ללכ"ד בשאר דריש' ורגסינן מהבכור שירות
הא' ארעא אלא שיה' כפי מעותיו ליה שיש עליה עוררים אצל שור

214 221

עין משפט
גר מצותה

קדא א מיי פירט מאל
נילס וואנדע הי' א
ווייטע מאל' מירער ג
ווייטע מאל' מילע וואס ג
וויסנעם דאס פירט שאל
לי עלוי אחריות סגס עשן
פס דז טושיט' מיי סי' גט
ספייט א וואס קיט ספייט א
ווי' רכס ספייט א
קבא ב מיי' פירט מאל'
מירער גט א סגס
לארן קט וועפן פס טושיט'
מיי סי' רכס ספייט א
קבא ד מיי' סגס א הי' א
טושיט' סגס ספייט א

רבינו חננאל

[illegible]

(א) אחי ג'ל ואס לא כתב ליה
לית ליה לא שפד וכו'.
(ב) נראה דג'ל שלא באחריות
יצאו עליה עסיקין והחזיק בה
וכו'.